

Барока –
мастацкі стыль, што
пераважае з канца XVI да
сярэдзіны XVIII ст. у
мастацтве Еўропы.

Асноўныя рысы барока -

- параднасць,
- урачыстасць,
- пышнасць,
- дынамічнасць.

Архітэктура барока адрозніваецца:

- прасторавым размахам,
- пlynнасцю крывалінейных формаў,
- зліццём аб'ёмаў у дынамічную масу,
 - багатым скульптурным дэкорам,

В. В. Растреллі,
І. Ф. Мічурын.
Андрэеўскі сабор у
Кіеве.
1748 - 1753.
Асвячоны ў 1767.

Л. Берніні. Скала Рэджэ (Каралеўскія ўсходы) у
Ватыкане ў Рыме. 1663 - 1666.

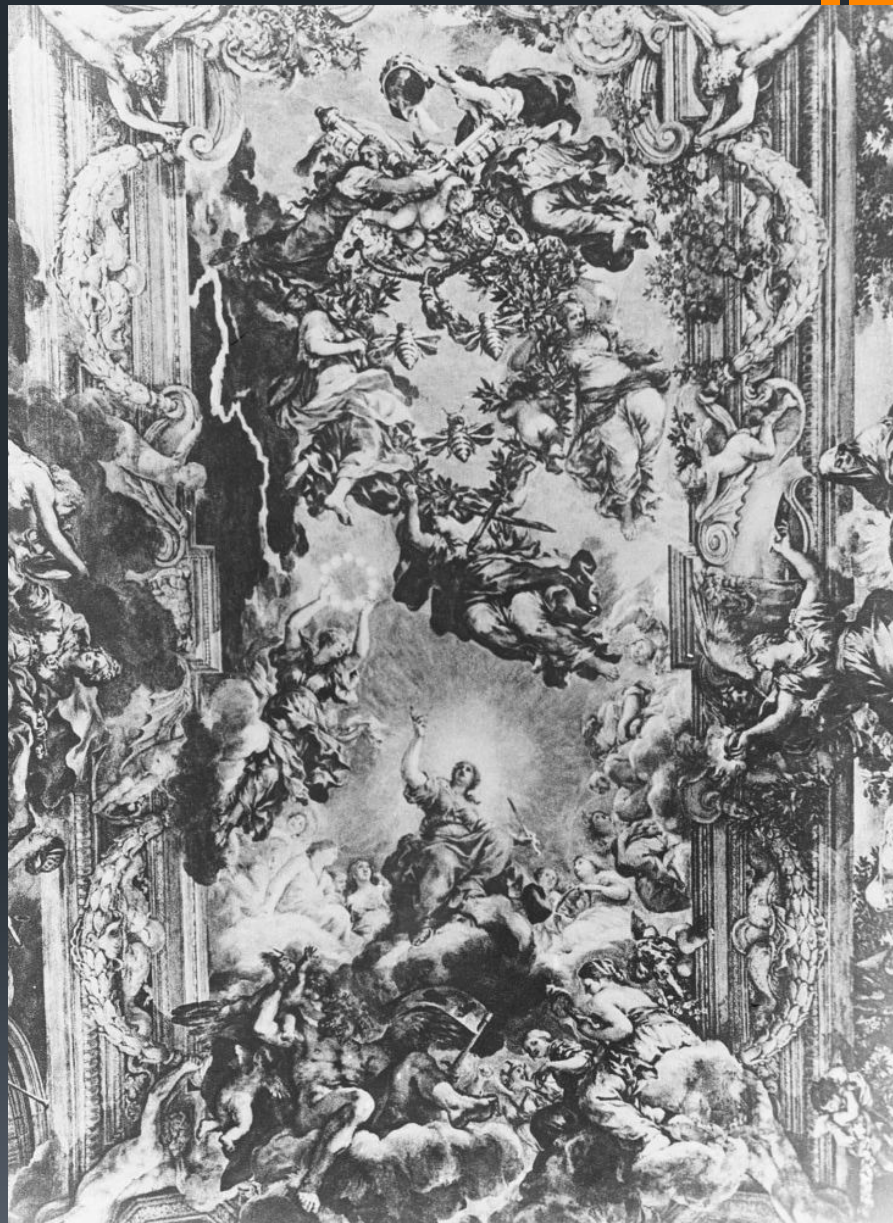

Самымі бачнымі італьянскімі сучаснікамі Берніні ў перыяд сталага барока былі архітэктар Бараміні і мастак, і архітэктар П'етра ды Кардону

Тыповая для барока
рэлігійная кампазіцыя
паказвае святых ці
Мадонну ў асяроддзі
анёлаў у віхуры якія
ўскінуліся драпаванняў
і кучаравых аблокаў.

*П'етра ды Кардону.
Плафон у Палац
Барберини у Рыме.
1633 - 1639.

Барока спрыяла стварэнню тэатральных
эфектаў, дасцигаўшыся асвятленнем, і лжывай
перспекывай і эфектнымі сцэнічнымі дэкарацыямі.

Мода эпохі барока.

Гарнітуру былі характэрны:

- чапурыстасць,
- пышнасць,
- багацце ўпрыгожванняў.

Ідэалам мужчыны быў Людовік XIV, "кароль-сонца", майстэрскі наезнік, танцор, стралок.

Ён быў нізкі ўзростам, таму насіў высокія абцасы.

Ён адзін меў права насіць чырвоныя абцасы.

